

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Jana

Spotkanie 4.

Małe przypomnienie, gdzie jesteśmy na planie Ew. Jana

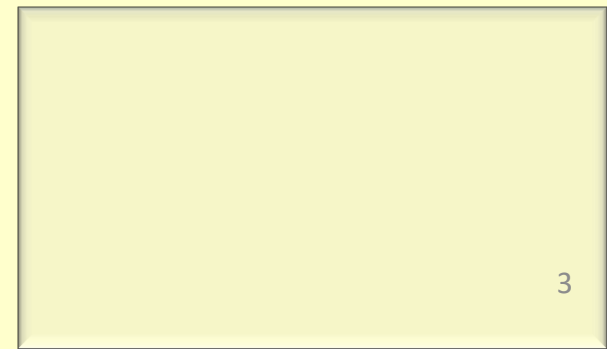
- Dokąd dotarliśmy w SEKCJI A1 [J 1,1-6,71]

SEKCJA A1 – omówienie WARSTWY II (SEKWENCJI B [1,19-51] oraz SEKWENCJI B1 [5,1-47])

- Omówienie SEKWENCJI B1 [5,1-47] – c.d.

SEKCJA A1 – omówienie WARSTWY III (SEKWENCJI C [2,1-12] oraz SEKWENCJI C1 [4,46-54])

- Omówienie SEKWENCJI C [2,1-12]
- Omówienie SEKWENCJI C1 [4,46-54]

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Gdzie jesteśmy w SEKCJI A1

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.

**WARSTWA życia z Boga;
od wiary do intymności**

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.

**WARSTWA odrzucenia oraz
miłości i poświęcenia się
Syna
(determinacja ujawnienia
Imienia Ojca i Syna)**

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów, stwarza rdzeń więzi.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna.
Miłość Syna, to dzieło wierności Boga.
Jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; praca na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia od śmierci i zmartwychwstanie Chrystusa.
Uczniowie, Chrystus odbudowuje wieżę.

SEKCJA A1 [1,1-6,71] - Zaproszenie do życia z Boga.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKWENCJA A [1,1-18] Zaproszenie do narodzin i życia z Boga; odrzucenie i przyjęcie misji Syna Bożego

SEKWENCJA B [1,19-51] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA C [2,1-12] Pierwszy znak w Kanie - wiara Marii sprawia umocnienie wiary uczniów

SEKWENCJA D [2,13-25] Sprzeciw Żydów i pozorna wiara odbiorców; zapowiedź nowej świątyni

SEKWENCJA E [3,1-36] Wezwanie do wiary i oferta wolności od sądu; to miłość Ojca posyła Syna na ratunek człowiekowi; niechęć liderów; rozdwojenie

SEKWENCJA D1 [4,1-45] Jezus przyjęty w Samarii i Galilei, ale nie w Jerozolimie; kult w duchu/Duchu

SEKWENCJA C1 [4,46-54] Drugi znak w Kanie - wiara dworzanina prowadzi do wiary jego rodziny

SEKWENCJA B1 [5,1-47] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA A1 [6,1-71] Zaproszenie do zaufania Synowi Bożemu jako źródłu życia, które nie ustaje

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna.
Miłość Syna, to dzieło wierności Boga.
Jego zła i bunt; sąd nad nieuczciwymi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; praca na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.
Uczniowie, Chrystus odbudowuje wieżę.

SEKCJA A1 [1,1-6,71] - Zaproszenie do życia z Boga.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKWENCJA A [1,1–18] Zaproszenie do narodzin i życia z Boga; odrzucenie i przyjęcie misji Syna Bożego

SEKWENCJA B [1,19–51] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA C [2,1–12] Pierwszy znak w Kanie – wiara Marii sprawia umocnienie wiary uczniów

SEKWENCJA D [2,13–25] Sprzeciw Żydów i pozorna wiara odbiorców; zapowiedź nowej świątyni

SEKWENCJA E [3,1-36] Wezwanie do wiary i oferta wolności od sądu; to miłość Ojca posyła Syna na ratunek człowiekowi; niechęć liderów; rozdwojenie

SEKWENCJA D1 [4,1–45] Jezus przyjęty w Samarii i Galilei, ale nie w Jerozolimie; kult w duchu/Duchu

SEKWENCJA C1 [4,46–54] Drugi znak w Kanie – wiara dworzanina prowadzi do wiary jego rodziny

SEKWENCJA B1 [5,1–47] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA A1 [6,1–71] Zaproszenie do zaufania Synowi Bożemu jako źródłu życia, które nie ustaje

[1,19-24] FRAGMENT A – Jan Chrzciciel ujawnia wysłannikom liderów z Jerozolimy swoją misję wprowadzenia i ujawnienia Mesjasza (miękkie zaproszenie do skupienia uwagi na Janie).

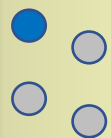
[1,25-28] FRAGMENT B – Liderzy (ich wysłannicy) nie rozpoznają znaczenia misji Jana, a przede wszystkim nie znają Chrystusa

[1,29-36] FRAGMENT B1 – Jan, dzięki objawieniu od Boga, potrafi rozpoznać Chrystusa; składa o Nim świadectwo i o Jego podstawowej misji – zanurzenia w Ducha Świętego

[1,37-51] FRAGMENT A1 – Jezus zaprasza do swojej społeczności, ujawnia się pierwszym uczniom i odkrywa ich wnętrze.

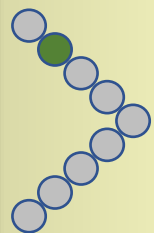
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B

[1,19-51]

FRAGMENT A

[1,19-24]

A (19a) A takie jest świadectwo Jana, gdy wysłali do niego [Żydzi z Jerozolimy] kapłanów i lewitów,

B a1 (19b) aby go zapytali: Kim ty jesteś?

b1 (20) I wyznał, a nie zaprzeczył, i oświadczył: Ja nie jestem Chrystusem.

a2 (21a) I zapytali go: Kim więc? Eliaszem jesteś?

b2 (21b) A on odrzekł: Nie jestem.

a3 (21d) Prorokiem jesteś?

b3 (21e) I odpowiedział: Nie.

a4 a (22a) Rzekli mu więc: Kim jesteś?

b (22b) [Abyśmy dali] odpowiedź tym, którzy nas posłali.

a1 (22c) Cóż powiadasz sam o sobie?

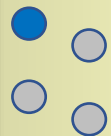
b4 (23) Rzekł: Ja jestem głosem wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pana, jak powiedział Izajasz prorok.

A1 (24) A wysłańcy byli z faryzeuszów.

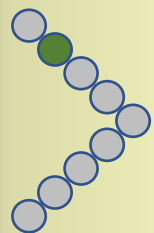
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B

[1,19-51]

FRAGMENTY

B [1,25-28] i

B1 [1,29-36]

FRAGMENT B

A (25a) I pytając go, rzekli mu: Cemu więc chrzczisz,

B (25b) jeśli nie jesteś Mesjaszem ani Eliaszem, ani prorokiem?

B1 a (26a) Odpowiedział im Jan, mówiąc: Ja chrzczę wodą [;]

b (26b) pośród was stoi,

c (26c) którego wy nie znacie;

b1 (27a) Ten, który przyjdzie po mnie

a1 (27b) któremu nie jestem godzien [ja] rozwiązać [jego] rzemyka sandałów.

A1 (28) To się działo w Betabarze za Jordanem, gdzie Jan chrzczył.

FRAGMENT B1

A (29) Nazajutrz ujrzał Jezusa, idącego do niego, i rzekł: Oto Baranek [Boga], który gładzi grzech świata.

B (30) To jest Ten, o którym powiedziałem: Za mną idzie mąż, który [przede mną] był, bo pierwszej [niż ja] był.

C a1 (31a) I ja nie znałem [go];

b1 (31b) lecz [aby był objawiony Izraelowi,] dlatego przyszedłem [ja], chrzcząc wodą.

c1 (32) [I zaświadczył] Jan, mówiąc: **Widziałem Ducha, zstępującego jakby gołębica [z nieba]; i spoczął na nim.**

a2 (33a) I ja go nie znałem;

b2 (33b) lecz Ten, który mnie posłał, abym [zanurzał] wodą,

c2 (33c) [Ten] rzekł do mnie: [Na którego ujrzysz Ducha zstępującego i pozostającego na nim, Ten jest zanurzający w Duchu Świętym].

B1 (34) A ja widziałem to i złożyłem świadectwo, że ten jest [Syn Boga].

A1 (35) Nazajutrz znowu stał Jan z uczniami swoimi [dwoma] (36) i ujrawszy Jezusa przechodzącego, rzekł: Oto Baranek [Boga].

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A a (37) [I usłyszeli dwaj uczniowie go (gdy) mówił i] poszli za Jezusem.

b (38a) [Odwrociwszy się zaś Jezus i ujrawszy ich idących za nim] rzekł do nich: Czego szukacie?

c (38b) A oni [zaś] odpowiedzieli mu: Rabbi! <to znaczy: Nauczycielu> gdzie mieszkasz?

d (39a) Rzekł im: **Pójdźcie, a zobaczycie!**

c1 (39b) Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka,

b1 (39c) i u niego [pozostali] w tym dniu;

a1 (39d) a było to około dziesiątej godziny.

B a1 (40) [Był] Andrzej, brat Szymona Piotra, był jednym z tych dwóch, którzy to słyszeli od Jana i poszli za nim.

b1 (41a) Spotkał [ten] najpierw [brata swego] Szymona,

c1 (41b) i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza <to znaczy: Chrystusa>.

d1 (42a) przyprowadził go do Jezusa.

e1 (42b) [Przypatrzwszy się mu] Jezus, rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana; ty będziesz nazwany Kefas <to znaczy: Piotr>.

C (43) [Nazajutrz] chciał udać się do Galilei; i spotkał Filipa, i rzekł do niego [Jezus]: **Pójdź za mną!**

B1 a2 (44) [Był zaś Filip] z Betsaidy, [z] miasta Andrzeja i Piotra.

b2 (45a) [Spotkał] Filip Natanaela

c2 (45b) i rzekł do niego: Tego, o którym pisał Mojżesz [w zakonie i] prorocy [, znaleźliśmy]: Jezusa, syna Józefa, z Nazaretu.

d2 (46) [I powiedział mu] Natanael: Czy z Nazaretu może być coś dobrego? [Rzekł mu] Filip: Pójdź i zobacz!

e2 (47) [Zobaczył] Jezus Natanaela, idącego do niego, [i] rzekł o nim: Oto prawdziwy Izraelita, w którym [fałszu] nie ma.

A1 a (48a) Rzecze mu Natanael: Skąd mnie znasz?

b a1 (48b) Odpowiedział mu Jezus i rzekł [mu]: Zanim cię [Filip] zawołał, gdy byłeś pod drzewem figowym [, widziałem cię].

b1 (49) Odpowiedział mu Natanael: Mistrzu! Ty jesteś Synem Bożym, Ty królem [jesteś] Izraela.

a2 (50a) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł do niego: [Dlatego, że powiedziałem ci, że zobaczyłem cię pod figowcem,

b2 (50b) wierzysz?]

b1 (50c) [Większe od tych (rzeczy) ujrzysz.]

a1 (51) [I mówi mu:] Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, ujrzycie niebo otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

Jakieś pytania?

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A1 SEKWENCJA B1 [5,1-47]

Misja Syna Bożego to zaproszenie do życia i
odkrycie prawdziwego wnętrza człowieka;
świadczenia o Jezusie

(1) Potem było święto żydowskie i [przybył] Jezus do Jerozolimy. (2) Jest [zaś] w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, pięć krużganków [mająca]. (3) W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych, którzy czekali na [wody] poruszenie. (4) [Anioł Pana czasem zstępował do sadzawki i poruszał wodę. Który więc pierwszy wszedł po poruszeniu wody], odzyskiwał zdrowie, jakąkolwiek chorobą był dotknięty. (5) Był [zaś] tam pewien człowiek, [(od) trzydziestu ośmiu lat pozostający w słabości swojej]. (6) [Tego ujrawszy Jezus i poznawszy, że długi już czas (tak) ma, rzecze mu:] Chcesz zdrowy [stać się]? (7) Odpowiedział mu chory: Panie, [człowieka] nie mam, który [by, gdy się poruszy woda,] wrzucił [mnie] do sadzawki, zanim zaś [dojdę] ja sam, inny przede mną wchodzi. (8) Rzecze mu Jezus: Wstań, weź łoże swoje i chodź. (9) I zaraz [stał się zdrowy] ten człowiek, [i] wziął łoże swoje i chodził. [Był zaś sabat] tego dnia. (10) Mówili [więc] Żydzi do uzdrowionego: Sabat [jest i] nie wolno ci nosić łoża. (11) On zaś odpowiedział im: Ten, który [uczynił] mnie [zdrowym], [ten] rzekł mi: Weź łoże swoje i chodź. (12) [Spytali] go: [Któż jest tym człowiekiem, który] ci powiedział: Weź je i chodź? (13) A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, bo Jezus oddalił się od tłumu, który był na tym miejscu. (14) Później spotkał go Jezus w świątyni i rzekł do niego: Oto [zdrowy stałeś się]; już nie grzesz, aby ci się coś gorszego nie stało. (15) Odszedł ten człowiek i powiedział Żydom, że to Jezus [jest tym, który uczynił go zdrowym]. (16) I dlatego [prześladowali] Żydzi Jezusa, że to uczynił w sabat. (17) [Zaś] Jezus odpowiedział im: Ojciec [Mój aż do teraz] działa i Ja działam. (18) Dlatego też tym usilniej starali się [go Żydzi] zabić, bo nie tylko łamał sabat, lecz także [Ojcem własnym nazywał] Boga [równym sobie czyniąc Bogu].

(19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni. (20) Ojciec bowiem miłuje Syna i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili. **(21) Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn [których chce] ożywia. (22) Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi, (23) aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał. (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota. (25) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą. (26) Jak bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Synowi [dał życie], by miał w sobie. (27) I [władzę] dał mu sądenia, bo jest Synem Człowieczym. (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; (29) i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd. (30) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic. Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.**

(31) Jeżelibym Ja wydawał świadectwo [o sobie], świadectwo moje nie byłoby wiarogodne. (32) Jest inny, który wydaje świadectwo [o mnie], i wiem, że [wiarygodne jest] świadectwo, [którym świadczy o mnie]. (33) Wy posłaliście do Jana, [i] dał świadectwo prawdzie. (34) Ja zaś nie [od człowieka świadectwo mam], ale to mówię, abyście byli zbawieni. (35) On był [lampą zapaloną i świecącą], [wy zaś byliście chętni radować się przez chwilę w świetle jego]. (36) Ja zaś mam świadectwo, [większe niż] Jana; dzieła bowiem, które powierzył [mi] Ojciec, abym [dopełnił] je, te dzieła, które czynię, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał. (37) A [ten, który posłał mnie,] Ojciec, [ten] wydał świadectwo [o mnie]. Ani głosu jego nigdy nie [usłyszeliście], ani postaci jego nie [ujrzeliście], (38) ani słowa jego nie [macie] w sobie [zamieszkującego], ponieważ [któremu wysłał On, temu wy] nie wierzycie. (39) Badacie Pisma, bo [wam wydaje się], że w nich żywot wieczny [macie]; a one składają świadectwo o mnie; (40) ale mimo to [nie chcecie przyjść do mnie], aby mieć żywot. (41) [Chwały od ludzi] nie przyjmuję, (42) ale poznałem was, że [miłości Boga] nie macie w sobie. (43) Ja przyszedłem w imieniu Ojca mego, a [nie przyjmujecie] mnie; jeśli kto inny przyjdzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie. (44) Jakże możecie wy [uwierzyć], którzy [chwałę] nawzajem od siebie przyjmujecie, a chwały [od jedynego Boga] [nie szukacie]? (45) [Niech nie zdaje się wam], że Ja [oskarżę] przed Ojcem; [tym oskarżającym was jest] Mojżesz, w którym wy złożyliście nadzieję. (46) Gdybyście bowiem wierzyli Mojżeszowi, wierzylibyście i mnie. O mnie bowiem on napisał. (47) A jeśli jego pismom nie wierzycie, jakże moim słowom [uwierzyć]?

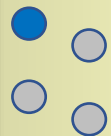
[5,1-18] FRAGMENT A – Znak uleczenia w szabat – objawienie miłosierdzia Syna i wzoru działania na podobieństwo działania Ojca. Reakcje odrzucenia i braku zainteresowania oraz wdzięczności.

[5,19-30] FRAGMENT B – Ujawnienie wyjątkowej pozycji Syna Bożego względem człowieka – w Synu człowiek może zrodzić się ponownie do życia; podkreślenie unikalnej więzi pomiędzy Ojcem i Synem.

[5,31-47] FRAGMENT A1 – Stosunek do świadectw na rzecz Jezusa jako Syna Bożego ujawnia ostatecznie wewnętrzną generalną postawę człowieka do Ojca i Syna – pobożność Żydów jest podszyta ludzkimi celami, a nie celami Boga; nie znają Ojca, nie chcą Syna i nie wierzą Mojżeszowi.

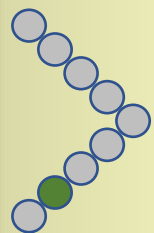
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A

[5,1-18]

A1 (1) Potem było święto żydowskie i [przybył] Jezus do Jerozolimy.

B1 a1 a (2) Jest [zaś] w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, pięć krużganków [mająca]. (3a) W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych, **b** (3b) którzy czekali na [wody] poruszenie.

c (4a) [Anioł Pana czasem zstępował do sadzawki i poruszał wodę.]

b1 (4b) [Który więc pierwszy wszedł po poruszeniu wody], odzyskiwał zdrowie,

a1 (4c) jakkolwiek chorobą był dotknięty.

b1 a1 (5) Był [zaś] tam pewien człowiek, [(od) trzydziestu ośmiu lat pozostający w słabości swojej].

b1 (6a) [Tego ujrawszy Jezus

a2 (6b) i poznawszy, że długi już czas (tak) ma,

b2 (6c) rzecze mu:] Chcesz zdrowy [stać się]?

a2 a1 (7a) Odpowiedział mu chory: Panie, [człowieka] nie mam,

b1 (7b) który [by, gdy się poruszy woda,] wrzucił [mnie] do sadzawki,

a2 (7c) zanim zaś [dojdę] ja sam,

b2 (7d) inny przede mną wchodzi.

b2 a1 (8a) Rzecze mu Jezus: Wstań,

b1 (8b) weź łoże swoje i chodź.

a2 (9a) I zaraz [stał się zdrowy] ten człowiek,

b2 (9b) [i] wziął łoże swoje i chodził.

A2 a1 (9c) [Był zaś sabat] tego dnia. (10) Mówili [więc] Żydzi do uzdrowionego: Sabat [jest i] nie wolno ci nosić łoża.

b1 (11) On zaś odpowiedział im: Ten, który [uczynił] mnie [zdrowym], [ten] rzekł mi: Weź łoże swoje i chodź.

a2 (12) [Spytali] go: [Któż jest tym człowiekiem, który] ci powiedział: Weź je i chodź?

b2 (13) A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, bo Jezus oddalił się od tłumu, który był na tym miejscu.

B2 (14) Później spotkał go Jezus w świątyni i rzekł do niego: Oto [zdrowy stałeś się]; już nie grzesz, aby ci się coś gorszego nie stało.

A3 a (15) Odszedł ten człowiek i powiedział Żydom, że to Jezus [jest tym, który uczynił go zdrowym].

b (16a) I dlatego [prześladowali] Żydzi Jezusa,

a1 (16b) że to uczynił w sabat.

B3 (17) [Zaś] Jezus odpowiedział im: Ojciec [Mój aż do teraz] działa i Ja działałam.

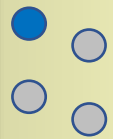
A4 (18a) Dlatego też tym usilniej starali się [go Żydzi] zabić, bo nie tylko łamał sabat,

B4 (18b) lecz także [Ojcem własnym nazywał] Boga [równym sobie czyniąc Bogu].

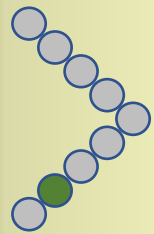
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A

[5,1-18]

A1 (1) Potem było święto żydowskie i [przybył] Jezus do Jerozolimy.

B1 a1 a (2) Jest [zaś] w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, pięć krużganków [mająca]. (3a) W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych,

b (3b) którzy czekali na [wody] poruszenie.

c (4a) [Anioł Pana czasem zstępował do sadzawki i poruszał wodę.]

b1 (4b) [Który więc pierwszy wszedł po poruszeniu wody], odzyskiwał zdrowie,

a1 (4c) jakąkolwiek chorobą był dotknięty.

b1 a1 (5) Był [zaś] tam pewien człowiek, [(od) trzydziestu ośmiu lat pozostający w słabości swojej].

b1 (6a) [Tego ujrawszy Jezus

a2 (6b) i poznawszy, że długi już czas (tak) ma,

b2 (6c) rzecze mu:] Chcesz zdrowy [stać się]?

a2 a1 (7a) Odpowiedział mu chory: Panie, [człowieka] nie mam,

b1 (7b) który [by, gdy się poruszy woda,] wrzucił [mnie] do sadzawki,

a2 (7c) zanim zaś [dojdę] ja sam,

b2 (7d) inny przede mną wchodzi.

b2 a1 (8a) Rzecze mu Jezus: Wstań,

b1 (8b) weź łoże swoje i chodź.

a2 (9a) I zaraz [stał się zdrowy] ten człowiek,

b2 (9b) [i] wziął łoże swoje i chodził.

A2 a1 (9c) [Był zaś sabat] tego dnia. (10) Mówili [więc] Żydzi do uzdrowionego: Sabat [jest i] nie wolno ci nosić łoża.

b1 (11) On zaś odpowiedział im: Ten, który [uczynił] mnie [zdrowym], [ten] rzekł mi: Weź łoże swoje i chodź.

a2 (12) [Spytali] go: [Któż jest tym człowiekiem, który] ci powiedział: Weź je i chodź?

b2 (13) A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, bo Jezus oddalił się od tłumu, który był na tym miejscu.

B2 (14) Później spotkał go Jezus w świątyni i rzekł do niego: Oto [zdrowy stałeś się]; już nie grzesz, aby ci się coś gorszego nie stało.

A3 a (15) Odszedł ten człowiek i powiedział Żydom, że to Jezus [jest tym, który uczynił go zdrowym].

b (16a) I dlatego [prześladowali] Żydzi Jezusa,

a1 (16b) że to uczynił w sabat.

B3 (17) [Zaś] Jezus odpowiedział im: Ojciec [Mój aż do teraz] działa i Ja działałam.

A4 (18a) Dlatego też tym usilnie starali się [go Żydzi] zabić, bo nie tylko łamał sabat,

B4 (18b) lecz także [Ojcem własnym nazywał] Boga [równym sobie czyniąc Bogu].

- (2) Jest [zaś] w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, pięć krużganków [mająca].
- (3) W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych,
- (5) Był [zaś] tam pewien człowiek, [(od) trzydziestu ośmiu lat pozostający w słabości swojej].
- (6) [Tego ujrawszy Jezus i poznawszy, że długi już czas (tak) ma, rzecze mu:] Chcesz zdrowy [stać się]?
- (7) Odpowiedział mu chory: Panie, [człowieka] nie mam, który [by, gdy się poruszy woda,] wrzucił [mnie] do sadzawki, zanim zaś [dojdę] ja sam, inny przede mną wchodzi.
- (8) Rzecze mu Jezus: Wstań, weź łoże swoje i chodź.
- (9) I zaraz [stał się zdrowy] ten człowiek, [i] wziął łoże swoje i chodził.

- (2) Jest [zaś] w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, pięć krużganków [mająca].
- (3) W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych, którzy czekali na [wody] poruszenie.
- (4) [Anioł Pana czasem zstępował do sadzawki i poruszał wodę.] [Który więc pierwszy wszedł po poruszeniu wody], odzyskiwał zdrowie, jakąkolwiek chorobą był dotknięty.
- (5) Był [zaś] tam pewien człowiek, [(od) trzydziestu ośmiu lat pozostający w słabości swojej].
- (6) [Tego ujrawszy Jezus i poznawszy, że długi już czas (tak) ma, rzecze mu:] Chcesz zdrowy [stać się]?
- (7) Odpowiedział mu chory: Panie, [człowieka] nie mam, który [by, gdy się poruszy woda,] wrzucił [mnie] do sadzawki, zanim zaś [dojdę] ja sam, inny przede mną wchodzi.
- (8) Rzecze mu Jezus: Wstań, weź łoże swoje i chodź.
- (9) I zaraz [stał się zdrowy] ten człowiek, [i] wziął łoże swoje i chodził.

„W najstarszych rękopisach (P⁶⁶, P⁷⁵, S, A*, B, C* i in.) zdanie kończy się na słowie *ksērōn* (sparaliżowanych).

W większości późniejszych manuskryptów znajduje się dodatek (oczekujących poruszenia wody).

Natomiast w. 4 poświadczony w wielu kodeksach (A, C³, K, L, Δ, Θ, Ψ, 063, 078, f^{1,13}, 28, 565, 700 i in.),

z kilkoma lekcjami zamiennymi, jest traktowany przez krytyków jako późniejsza glosa. **Wydaje się jednak, że informacja o poruszaniu wody przez anioła należy do najstarszych warstw opowiadania. Znajduje się też w wersji krótszej, znanej z przekazu Diodora z Tarsu.**”

Świadectwa (wybrane), w których **brak** ww. 3b-4:
w. 3b

- P⁶⁶(ok. 200), P⁷⁵(III w.), S (IV w.), A* (V w.) B (IV w.), C*(V w.), L (VIII w.), T (V w.) i in.

w. 4

- P⁶⁶(ok. 200), P⁷⁵(III w.), S (IV w.), B (IV w.), C*(V w.), D (V w.), T (V w.) i in.

Przekłady, które **pomijają** wersety w tekście głównym:

- BT (w.5), BP, BL, BEKU, BEŚP, NTPop., ŻKNT

Świadectwa (wybrane), które **zawierają** ww. 3b-4:
w. 3b

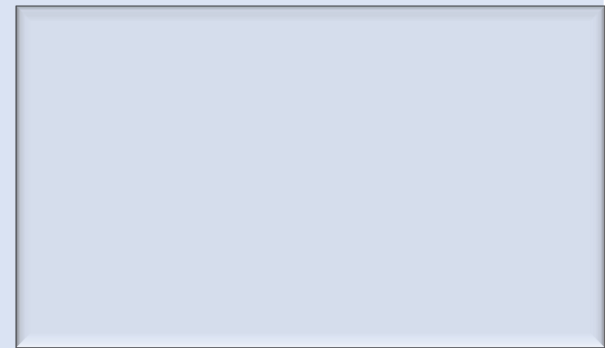
- A^c(V w.), C³(ok. IX), D (V w.), Θ (IX w.), Ψ (IX/X w.), f^{1,13}, M, lat i in.

w. 4

- A^c(V w.), C³(ok. IX), L (V w.), Θ (IX w.), Ψ (IX/X w.), f^{1,13}, M, it i in. (Ter.)

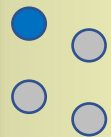
Przekłady, które **umieszczają** wersety w tekście głównym:

- BW, Bwuj., BG, BKUL, BWP, BEIB, UBG, NTTor.,
NKB t. IV/cz.1 – S. Mędala

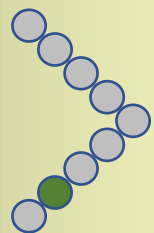
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A

[5,1-18]

A1 (1) Potem było święto żydowskie i [przybył] Jezus do Jerozolimy.

B1 a1 a (2) Jest [zaś] w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, pięć krużganków [mająca]. (3a) W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych,

b (3b) którzy czekali na [wody] poruszenie.

c (4a) [Anioł Pana czasem zstępował do sadzawki i poruszał wodę.]

b1 (4b) [Który więc pierwszy wszedł po poruszeniu wody], odzyskiwał zdrowie,

a1 (4c) jakakolwiek chorobą był dotknięty.

b1 a1 (5) Był [zaś] tam pewien człowiek, [(od) trzydziestu ośmiu lat pozostający w słabości swojej].

b1 (6a) [Tego ujrawszy Jezus

a2 (6b) i poznawszy, że długi już czas (tak) ma,

b2 (6c) rzecze mu:] Chcesz zdrowy [stać się]?

a2 a1 (7a) Odpowiedział mu chory: Panie, [człowieka] nie mam,

b1 (7b) który [by, gdy się poruszy woda,] wrzucił [mnie] do sadzawki,

a2 (7c) zanim zaś [dojdę] ja sam,

b2 (7d) inny przede mną wchodzi.

b2 a1 (8a) Rzecze mu Jezus: Wstań,

b1 (8b) weź łoże swoje i chodź.

a2 (9a) I zaraz [stał się zdrowy] ten człowiek,

b2 (9b) [i] wziął łoże swoje i chodził.

A2 a1 (9c) [Był zaś sabbat] tego dnia. (10) Mówili [więc] Żydzi do uzdrowionego: Sabbat [jest i] nie wolno ci nosić łoża.

b1 (11) On zaś odpowiedział im: Ten, który [uczynił] mnie [zdrowym], [ten] rzekł mi: Weź łoże swoje i chodź.

a2 (12) [Spytali] go: [Któż jest tym człowiekiem, który] ci powiedział: Weź je i chodź?

b2 (13) A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, bo Jezus oddalił się od tłumu, który był na tym miejscu.

B2 (14) Później spotkał go Jezus w świątyni i rzekł do niego: Oto [zdrowy stałeś się]; już nie grzesz, aby ci się coś gorszego nie stało.

A3 a (15) Odszedł ten człowiek i powiedział Żydom, że to Jezus [jest tym, który uczynił go zdrowym].

b (16a) I dlatego [prześladowali] Żydzi Jezusa,

a1 (16b) że to uczynił w sabbat.

B3 (17) [Zaś] Jezus odpowiedział im: Ojciec [Mój aż do teraz] działa i Ja działałam.

A4 (18a) Dlatego też tym usilniej starali się [go Żydzi] zabić, bo nie tylko łamał sabbat,

B4 (18b) lecz także [Ojcem własnym nazywał] Boga [równym sobie czyniąc Bogu].

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A a (19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni.

b (20a) Ojciec bowiem miłuje Syna

a1 (20b) i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili.

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

B

Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn [których chce] ożywia. Jak bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Synowi [dał życie], by miał w sobie.

Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi, i [władzę] dał mu sądenia,

aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał. Bo jest Synem Człowieczym.

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą. Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

FRAGMENT B

[5,19-30]

A1 a (30a) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic.

b (30b) Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy,

a1 (30c) bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A a (19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni.

b (20a) Ojciec bowiem miłuje Syna

a1 (20b) i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili.

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

B

Albowiem **Źródło życia w Ojcu i Synu – moc i wola Syna wskrzeszenia człowieka** bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Syn w [od siebie], by miał w sobie

Bo i Ojciec **Ojciec złożył na Synu wyłączne prawo sądu** nia,

aby wszyscy czcili Syna, jak cześć Ojca. Kto nie cześci Syna, ten nie cześci Ojca, który go posłał. Bo jest Synem Czł

Cześć dla Syna wolą Ojca i uczczeniem Ojca; Syn Człowieczy – Król i Bóg (Dn 7,13-14)

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem nie będzie sądzone, lecz przejdzie ze śmierci do życia. Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

FRAGMENT B

[5,19-30]

A1 a (30a) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic.

b (30b) Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy,

a1 (30c) bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A a (19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni.

b (20a) Ojciec bowiem miłuje Syna

a1 (20b) i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili.

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

B a1 (21) Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn [których chce] ożywia.

b1 (22) Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi,

c1 (23) aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał.

d1 (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota. (25) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.

a2 (26) Jak bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Synowi [dał życie], by miał w sobie.

b2 (27a) I [władzę] dał mu sądenia,

c2 (27b) bo jest Synem Człowieczym.

d2 (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; (29) i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

A1 a (30a) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic.

b (30b) Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy,

a1 (30c) bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.

X.Leon. Dufour

A (19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni.

B (20) Ojciec bowiem miłuje Syna i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili.

C (21) Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn [których chce] ożywia.

D (22) Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi, (23) aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał.

E (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota.

D1 (25) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.

C1 (26) Jak bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Synowi [dał życie], by miał w sobie. (27) I [władzę] dał mu sądenia, bo jest Synem Człowieczym.

B1 (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; (29) i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

A1 (30) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic. Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.

S. Mędała, Ewangelia według Świętego Jana. 2010. Tom 4, cz. 1. Częstochowa: Edycja Świętego Pawła, s.513

P.F. Elis

A (19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni. (20) Ojciec bowiem miłuje Syna i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili. (21) Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn [których chce] ożywia. (22) Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi, (23) aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał.

B (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota.

(25) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.

C (26) Jak bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Synowi [dał życie], by miał w sobie. (27) I [władzę] dał mu sądenia, bo jest Synem Człowieczym.

B1 (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; (29) i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

A1 (30) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic. Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.

Moloney

A (19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni. **(20)** Ojciec bowiem miłuje Syna i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili.

B (21) Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn [których chce] ożywia.

C (22) Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi,

D (23) aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał.

E (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota. **(25)** Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.

D1 (26) Jak bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Synowi [dał życie], by miał w sobie.

C1 (27) I [władzę] dał mu sądenia, bo jest Synem Człowieczym.

B1 (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; **(29)** i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

A1 (30) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic. Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.

S. Mędała, Ewangelia według świętego Jana. 2010. Tom 4, cz. 1. Częstochowa: Edycja Świętego Pawła, s.513

A.Vanhoye

A (19) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni.

B (20) Ojciec bowiem miłuje Syna i [wszystko] ukazuje mu, co sam czyni, i [większe niż te] ukaże mu dzieła, abyście się dziwili.

C (21) Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn [których chce] ożywia. **(22)** Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi, **(23)** aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał.

D (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota.

D1 (25) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.

C1 (26) Jak bowiem Ojciec ma żywot w sobie, tak i Synowi [dał życie], by miał w sobie. **(27)** I [władzę] dał mu sądenia, bo jest Synem Człowieczym.

B1 (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; **(29)** i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

A1 (30) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic. Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo [nie szukam woli mojej], lecz wolę tego, który mnie posłał.

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

- A a** a (19a) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic,
b (19b) tylko to, co widzi, że Ojciec czyni;
a1 a (19c) co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni.
b (20a) Ojciec bowiem miłuje Syna
a1 a (20b) i [wszystko] ukazuje **mu**,
b (20c) co sam czyni,
a1 a (20d) i [większe niż te] ukaże **mu** dzieła, abyście się dziwili.

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

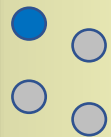
- B a1** a1 (21a) Albowiem jak Ojciec
b1 (21b) wzbudza z martwych i ożywia,
a2 a (21c) tak i Syn [których chce]
b2 (21d) ożywia.
b1 (22) Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi,
c1 a1 (23a) aby wszyscy czcili Syna,
b1 (23b) jak czczą Ojca.
a2 a (23c) Kto nie czci Syna,
b2 (23d) ten nie czci Ojca, który go posłał.
d1 a (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu,
który mnie posłał, ma żywot wieczny
b (24b) i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota.
a1 a (25) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła,
kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.
a2 a1 (26a) Jak bowiem Ojciec
b1 (26b) ma żywot w sobie,
a2 a (26c) tak i Synowi [dał życie],
b2 (26d) by miał w sobie.
b2 (27a) I [władzę] dał mu sądenia,
c2 a (27b) bo jest Synem Człowieczym.
d2 a1 (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach
usłyszą głos jego; (29a) i wyjdą ci, co dobrze czynili,
b1 (29b) by powstać do życia;
a2 a (29c) a inni, którzy źle czynili,
b2 (29d) by powstać na sąd.

- A1 a** (30a) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic.
b (30b) Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy,
a1 a1 (30c) bo [nie szukam woli
b1 (30d) mojej],
a2 a (30e) lecz wolę
b2 (30f) tego, który mnie posłał.

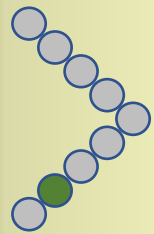
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT B

[5,19-30]

A a a (19a) Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn [uczynić] sam od siebie nic,

b (19b) tylko to, co widzi, że Ojciec czyni;

a1 (19c) co bowiem On czyni, to i Syn [podobnie] czyni.

b (20a) Ojciec bowiem miłuje Syna

a1 a (20b) i [wszystko] ukazuje **mu**,

b (20c) co sam czyni,

a1 (20d) i [większe niż te] ukaże **mu** dzieła, abyście się dziwili.

a1 a (20b) i [wszystko] ukazuje **przez Niego**,

b (20c) co sam czyni,

a1 (20d) i [większe niż te] ukaże **przez Niego** dzieła, abyście się dziwili.

B a1 a1 (21a) Albowiem jak Ojciec

b1 (21b) wzbudza z martwych i ożywia,

a2 (21c) tak i Syn [których chce]

b2 (21d) ożywia.

b1 (22) Bo i Ojciec nie sądzi [nikogo], lecz sąd [wszelki] przekazał Synowi,

c1 a1 (23a) aby wszyscy czcili Syna,

b1 (23b) jak czczą Ojca.

a2 (23c) Kto nie czci Syna,

b2 (23d) ten nie czci Ojca, który go posłał.

d1 a (24) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny

b (24b) i przed sądem [nie stanie], lecz przeszedł ze śmierci do żywota.

a1 (25) Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.

a2 a1 (26a) Jak bowiem Ojciec

b1 (26b) ma żywot w sobie,

a2 (26c) tak i Synowi [dał życie],

b2 (26d) by miał w sobie.

b2 (27a) I [władzę] dał mu sądenia,

c2 (27b) bo jest Synem Człowieczym.

d2 a1 (28) Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; (29a) i wyjdą ci, co dobrze czynili,

b1 (29b) by powstać do życia;

a2 (29c) a inni, którzy źle czynili,

b2 (29d) by powstać na sąd.

A1 a (30a) Nie mogę [ja uczynić] sam z siebie nic.

b (30b) Jak słyszę, (tak) sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy,

a1 a1 (30c) bo [nie szukam woli

b1 (30d) mojej],

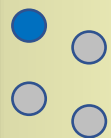
a2 (30e) lecz wolę

b2 (30f) tego, który mnie posłał.

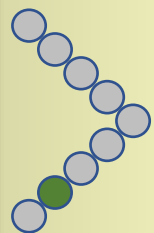
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A1

[5,31-47]

A1 a (31) Jeżeli bym Ja wydawał świadectwo [o sobie], świadectwo moje nie byłoby wiarogodne. (32) Jest inny, który wydaje świadectwo [o mnie], i wiem, że [wiarygodne jest] świadectwo, [którym świadczy o mnie].

b a (33) Wy posłaliście do Jana, [i] dał świadectwo prawdzie. (34a) Ja zaś nie [od człowieka świadectwo mam], **b** (34b) ale to mówię, abyście byli zbawieni.

a1 (35) On był [lampą zapaloną i świecącą], [wy zaś byliście chętni radować się przez chwilę w świetle jego]. (36a) Ja zaś mam świadectwo, [większe niż] Jana;

a1 (36b) dzieła bowiem, które powierzył [mi] Ojciec, abym [dopełnił] je, te dzieła, które czynię, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał.

B1 a1 (37a) A [ten, który posłał mnie,] Ojciec, [ten] wydał świadectwo [o mnie].

b1 (37b) Ani głosu jego nigdy nie [usłyszeliście], ani postaci jego nie [ujrzeliście], (38a) ani słowa jego nie [macie] w sobie [zamieszkującego],

a2 (38b) ponieważ [któremu wysłał On,

b2 (38c) temu wy] nie wierzycie.

C1 (39) Badacie Pisma, bo [wam wydaje się], że w nich żywot wieczny [macie]; a one składają świadectwo o mnie; (40) ale mimo to [nie chcecie przyjść do mnie], aby mieć żywot.

A2 a a1 (41) [Chwały od ludzi] nie przyjmuję,

b1 (42) ale poznałem was, że [miłości Boga] nie macie w sobie.

b (43) Ja przyszedłem w imieniu Ojca mego, a [nie przyjmujecie] mnie; jeśli kto inny przyjdzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie.

a1 a2 (44a) Jakże możecie wy [uwierzyć], którzy [chwałę] nawzajem od siebie przyjmujecie,

b2 (44b) a chwały [od jedynego Boga] [nie szukacie]?

B2 (45) [Niech nie zdaje się wam], że Ja [oskarżę] przed Ojcem; [tym oskarżającym was jest] Mojżesz, w którym wyłożyliście nadzieję.

C2 a (46a) Gdybyście bowiem wierzyli Mojżeszowi, wierzylibyście i mnie.

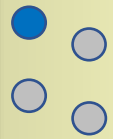
b (46b) O mnie bowiem on napisał.

a1 (47) A jeśli jego pismom nie wierzycie, jakże moim słowom [uwierzycie]?

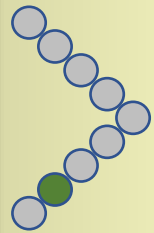
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A1

[5,31-47]

A1 a (31) Jeżeli bym Ja wydawał świadectwo [o sobie], świadectwo moje nie byłoby wiarogodne. (32) Jest inny, który wydał świadectwo [o mnie], i wiem, że [wiarogodne jest] świadectwo [którego świadczę o sobie].

A1 - A2 - Odrzucenie misji zbawienia Jezusa pomimo, że Imię Ojca ujawnia się w dziełach Syna – przez nie sam Ojciec świadczy na rzecz Syna; skupienie Żydów na tym, co z człowieka, a nie z Boga

a1 (36b) dzieła bowiem, które powierzył [mi] Ojciec, abym [dopełnił] je, te dzieła, które czynię, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał.

B1 - B2 - Odrzucenie Syna skutkiem braku poznania Ojca; Żydzi nie idą śladem pragnienia Mojżesza poznania i ujżenia Boga, ale za samą literą.

a2 (38b) ponieważ [któremu wysłał On],
b2 (38c) temu wy] nie wierzycie.

C1 - C2 - Odrzucenie świadectwa pism i zawartego w nich zaproszenia do życia w Chrystusie; Żydzi pomijają fundamentalny kierunek objawienia zawartego w pismach (również w Prawie).

A2 a a1 (41) [Chwały od [którego] wysłał On]

b1 (42) ale poznałem was, że [miłości Boga] nie macie w sobie.

b (43) Ja przyszedłem w imieniu Ojca mego, a [nie przyjmujecie] mnie; jeśli kto inny przyjdzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie.

a1 a2 (44a) Jakże możecie wy [uwierzyć], którzy [chwałę] nawzajem od siebie przyjmujecie,

b2 (44b) a chwały [od jedynego Boga] [nie szukacie]?

B2 (45) [Niech nie zdaje się wam], że Ja [oskarżę] przed Ojcem; [tym oskarżającym was jest] Mojżesz, w którym wyłożyliście nadzieję.

C2 a (46a) Gdybyście bowiem wierzyli Mojżeszowi, wierzylibyście i mnie.

b (46b) O mnie bowiem on napisał.

a1 (47) A jeśli jego pismom nie wierzycie, jakże moim słowom [uwierzycie]?

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A1 a (31) Jeżeli bym Ja wydawał świadectwo [o sobie], świadectwo moje nie byłoby wiarogodne. (32) Jest inny, który wydaje świadectwo [o mnie], i wiem, że [wiarygodne jest] świadectwo, [którym świadczy o mnie].

b a (33) Wy posłaliście do Jana, [i] dał świadectwo prawdzie. (34a) Ja zaś nie [od człowieka świadectwo mam], **b** (34b) ale to mówię, abyście byli zbawieni.

a1 (35) On był [lampą zapaloną i świecącą], [wy zaś byliście chętni radować się przez chwilę w świetle jego]. (36a) Ja zaś mam świadectwo, [większe niż] Jana;

a1 (36b) dzieła bowiem, które powierzył [mi] Ojciec, abym [dopełnił] je, te dzieła, które czynię, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał.

B1 a1 (37a) A [ten, który posłał mnie,] Ojciec, [ten] wydał świadectwo [o mnie].

b1 (37b) Ani głosu jego nigdy nie [usłyszeliście], ani postaci jego nie [uizurzyliście]. (38a) ani słowa jego nie [macie] w sobie [zamieszkującego],

a2 (38b) ponieważ [któremu wysłał On,

b2 (38c) temu wy] nie wierzycie.

C1 (39) Badacie Pisma, bo [wam wydaje się], że w nich żyją, składają świadectwo o mnie; (40) ale mimo to [nie chcecie przyjść do mnie], aby mieć żywota.

C1 a a1 (39a) Badacie Pisma,

b1 (39b) bo [wam wydaje się], że w nich żywota wieczny [macie];

b (39c) **a one składają świadectwo o mnie;**

a1 a2 (40a) ale mimo to [nie chcecie przyjść do mnie],

b2 (40b) aby mieć żywota.

A2 a a1 (41) [Chwały od ludzi] nie przyjmuję,

b1 (42) ale poznałem was, że [miłości Boga] nie macie w sobie.

b (43) Ja przyszedłem w imieniu Ojca mego, a [nie przyjmujecie] mnie; inny przyjdzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie.

a1 a2 (44a) Jakże możecie wy [uwierzyć], którzy [chwałę] nawzajem od siebie przy

b2 (44b) a chwały [od jedynego Boga] [nie szukacie]?

C2 a a1 (46a) Gdybyście bowiem wierzyli Mojżeszowi,

b1 (46b) wierzylibyście i mnie.

b (46c) **O mnie bowiem on napisał.**

a1 a2 (47a) A jeśli jego pismom nie wierzycie,

b2 (47b) jakże moim słowom [uwierzycie]?

B2 (45) [Niech nie zdaje się wam], że Ja [oskarżę] przed Ojcem; [tym oskarżającym was jest] Mojżesz, w którym wyłożyliście nadzieję.

C2 a (46a) Gdybyście bowiem wierzyli Mojżeszowi, wierzylibyście i mnie.

b (46b) O mnie bowiem on napisał.

a1 (47) A jeśli jego pismom nie wierzycie, jakże moim słowom [uwierzycie]?

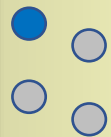
FRAGMENT A1

[5,31-47]

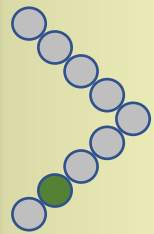
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A1

[5,31-47]

A1 a g

a1 (32

a1 a1

a2 (36

A2 a g

a1 a2

A1 a a (31) Jeżeli bym Ja wydawał świadectwo [o sobie], świadectwo moje nie byłoby wiarogodne.

b (32a) Jest inny, który wydaje świadectwo [o mnie],

a1 (32b) i wiem, że [wiarygodne jest] świadectwo, [którym świadczy o mnie].

b a aa1 (33) Wy posłaliście do Jana, [i] dał świadectwo prawdzie.

bb1 (34a) Ja zaś nie [od człowieka świadectwo mam],

b (34b) ale to mówię, abyście byli zbawieni.

a1 aa2 (35) On był [lampą zapaloną i świecącą], [wy zaś byliście chętni radować się przez chwilę w świetle jego].

bb2 (36a) Ja zaś mam świadectwo, [większe niż] Jana;

a1 a1 (36b) dzieła bowiem,

b1 (36c) które powierzył [mi] Ojciec, abym [dopełnił] je,

a2 (36d) te dzieła, które czynię,

b2 (36e) świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał.

b1 (39b) bo [wam wydaje się] że w nich żywot wieczny [macie].

A2 a a1 (41) [Chwały od ludzi] nie przyjmuję,

b1 (42) ale poznałem was, że [miłości Boga] nie macie w sobie.

b a1 (43a) Ja przyszedłem

b1 (43b) w imieniu Ojca mego,

c1 (43c) a [nie przyjmujecie] mnie;

a2 (43d) jeśli kto inny przyjdzie

b2 (43e) we własnym imieniu,

c2 (43f) tego przyjmiecie.

a1 a2 (44a) Jakże możecie wy [uwierzyć], którzy [chwałą] nawzajem od siebie przyjmujecie,

b2 (44b) a chwały [od jedynego Boga] [nie szukacie]?

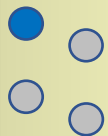
a2 (47c) jakże moim słowom

b2 (47d) [uwierzyć]?

e nadzieję.

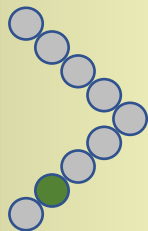
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A1

[5,31-47]

A1 a g

a1 (37

a1 a1

a2 (36

A2 a g

a1 a2

B1 **a1** (37a) A [ten, który posłał mnie,] Ojciec, [ten] wydał świadectwo [o mnie].

b1 **a1** (37b) Ani głosu jego

b1 (37c) nigdy nie [usłyszeliście],

a2 (37d) ani postaci jego

b2 (37e) nie [ujrzeliście],

a3 (38a) ani słowa jego

b3 (38b) nie [macie] w sobie [zamieszkującego],

a2 (38b) ponieważ [któremu wysłał On,

b2 (38c) temu wy] nie wierzycie.

b1 (39b) bo [wam wydaje się] że w nich żywot wieczny [macie].

B2 (45) [Niech nie zdaje się wam], że Ja [oskarżę] przed Ojcem; [tym oskarżającym was jest] Mojżesz, w którym wyłożyliście nadzieję.

B2

/a (45a) [Niech nie zdaje się wam],

/b że Ja [oskarżę] przed Ojcem;

/b1 [tym oskarżającym was jest] Mojżesz, /a1 w którym wyłożyliście nadzieję.

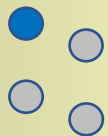
e nadzieję.

a2 (47c) jakże moim słowom

b2 (47d) [uwierzycie]?

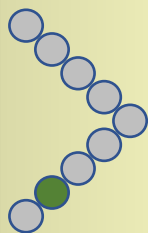
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A

[5,31-47]

A1 a g

a1 (39

a1 a1

a2 (39

C1 a a1 (39a) Badacie Pisma,
b1 (39b) bo [wam wydaje się], że w nich żywot wieczny
[macie];
b (39c) a one składają świadectwo o mnie;
a1 a2 (40a) ale mimo to [nie chcecie przyjść do mnie],
b2 (40b) aby mieć żywot.

b1 (39b) bo [wam wydaje się] że w nich żywot wieczny [macie].

A2 a g

a1 a2

C2 a a1 (46a) Gdybyście bowiem wierzyli
b1 (46b) Mojżeszowi,
a2 (46c) wierzylibyście
b2 (46d) i mnie.
b (46e) O mnie bowiem on napisał.
a1 a1 (47a) A jeśli jego pismom
b1 (47b) nie wierzycie,
a2 (47c) jakże moim słowom
b2 (47d) [uwierzycie]?

a2 (47c) jakże moim słowom

b2 (47d) [uwierzycie]?

e nadzieję.

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A1 SEKWENCJE C [2,1-12] i C1 [4,46-54]

Kana – dwa znaki władzy i łaski dla tych, którzy
patrzą uważnie

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna.
Miłość Syna, to dzieło wierności Boga.
Jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; praca na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia od śmierci i zmartwychwstanie Chrystusa.
Uczniowie, Chrystus odbudowuje wieżę.

SEKCJA A1 [1,1-6,71] - Zaproszenie do życia z Boga.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKWENCJA A [1,1–18] Zaproszenie do narodzin i życia z Boga; odrzucenie i przyjęcie misji Syna Bożego

SEKWENCJA B [1,19–51] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA C [2,1–12] Pierwszy znak w Kanie – wiara Marii sprawia umocnienie wiary uczniów

SEKWENCJA D [2,13–25] Sprzeciw Żydów i pozorna wiara odbiorców; zapowiedź nowej świątyni

SEKWENCJA E [3,1-36] Wezwanie do wiary i wolności od sądu; to miłość Ojca posyła Syna na ratunek człowiekowi; niechęć liderów; rozdwojenie

SEKWENCJA D1 [4,1–45] Jezus przyjęty w Samarii i Galilei, ale nie w Jerozolimie; kult w duchu/Duchu

SEKWENCJA C1 [4,46–54] Drugi znak w Kanie – wiara dworzanina prowadzi do wiary jego rodziny

SEKWENCJA B1 [5,1–47] Misja Syna Bożego - zaproszenie do życia i społeczności; odkrycie prawdziwych intencji człowieka względem Boga; świadectwa o Jezusie

SEKWENCJA A1 [6,1–71] Zaproszenie do zaufania Synowi Bożemu jako źródłu życia, które nie ustaje

(1) A trzeciego dnia było wesele w Kanie Galilejskiej i była tam matka Jezusa. (2) Zaproszono też Jezusa wraz z jego uczniami na to wesele. (3) A gdy zabrakło wina, rzekła matka Jezusa do niego: Wina nie mają. (4) I rzekł do niej Jezus: Czego chcesz ode mnie, niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina moja. (5) Rzekła matka jego do sług: Co wam powie, czyńcie! (6) [Były zaś tam kamienne stągwie, sześć, dla oczyszczeń żydowskich ustawione, mieszczące po dwie lub trzy miary]. (7) Rzecze im Jezus: Napełnijcie stągwie wodą! I napełnili je aż po brzegi. (8) Potem rzekł do nich: Zaczerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela! A oni zanieśli. (9) A gdy [skosztował] gospodarz wesela wody, która [winem] się stała, a nie wiedział, skąd jest, lecz słudzy [wiedzieli, ci], którzy zaczerpnęli wody, przywołał oblubieńca [gospodarz wesela] (10) i rzekł do niego: Każdy człowiek najpierw dobre wino [daje], a gdy sobie podpiją, gorsze; [ty zachowałeś] dobre wino aż do tej chwili. (11) [Ten uczynił początek znaków (jakie dokonał) Jezus w Kanie Galilejskiej]; i objawił chwałę swoją, i uwierzyli weń uczniowie jego. (12) Potem udał się do Kafarnaum [on sam i matka jego, i bracia jego, i uczniowie jego], i tam pozostali kilka dni.

(46) Przybył więc znowu do Kany Galilejskiej, gdzie [uczynił wodę winem]. (47) A był pewien dworzanin, którego syn chorował [- w Kafarnaum]. [Ten usłyszawszy], iż Jezus przyszedł z Judei do Galilei, udał się do niego i prosił, aby wstąpił i uzdrowił jego syna, gdyż był bliski śmierci. (48) Powiedział więc Jezus do niego: Jeśli znaków i cudów [nie ujrzycie], nie uwierzycie. (49) Rzecze do niego dworzanin: Panie, wstąp, zanim umrze dziecko moje. (50) Rzecze mu Jezus: Idź, syn twój żyje. Uwierzył ten człowiek słowu, które mu rzekł Jezus, i odszedł. (51) Jeszcze [zaś on] był w drodze, [(gdy) słudzy jego] wyszli naprzeciw niego z oznajmieniem [, że chłopiec jego żyje]. (52) Zapytał się ich więc o godzinę, [począwszy od] której [lepiej miał się]. Rzekli [więc] mu [, że]: Wczoraj o godzinie siódmej opuściła go gorączka. (53) Poznał [wiec] ojciec, iż [(było to) w owej godzinie], w której [powiedział mu] Jezus: Syn twój żyje. I uwierzył sam, i dom jego [cały]. (54) [Ten zaś] drugi [znak] uczynił Jezus, gdy powrócił z Judei do Galilei.

(1) A trzeciego dnia było wesele w Kanie Galilejskiej i była tam matka Jezusa. (2) Zaproszono też Jezusa wraz z jego uczniami na to wesele. (3) A gdy zabrakło wina, rzekła matka Jezusa do niego: Wina nie mają. (4) I rzekł do niej Jezus: Czego chcesz ode mnie, niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina moja. (5) Rzekła matka jego do sług: Co wam powie, czyńcie! (6) [Były zaś tam kamienne stągwie, sześć, dla oczyszczeń żydowskich ustawione, mieszczące po dwie lub trzy miary]. (7) Rzecze im Jezus: Napełnijcie stągwie wodą! I napełnili je aż po brzegi. (8) Potem rzekł do nich: Zaczerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela! A oni zanieśli. (9) A gdy [skosztował] gospodarz wesela wody, która [winem] się stała, a nie wiedział, skąd jest, lecz słudzy [wiedzieli, ci], którzy zaczerpnęli wody, przywołał oblubieńca [gospodarz wesela] (10) i rzekł do niego: Każdy człowiek najpierw dobre wino [daje], a gdy sobie podpiją, gorsze; [ty zachowałeś] dobre wino aż do tej chwili. (11) [Ten uczynił początek znaków (jakie dokonał) Jezus w Kanie Galilejskiej]; i objawił chwałę swoją, i uwierzyli weń uczniowie jego. (12) Potem udał się do Kafarnaum [on sam i matka jego, i bracia jego, i uczniowie jego], i tam pozostali kilka dni.

Wspólne motywy:

1. Jakaś potrzeba pomocy
2. Wstawiennictwo na rzecz kogoś innego
3. Brak bliższej informacji o adresatach wstawiennictwa – nie znamy ich
4. Nastawanie na reakcję Jezusa, DOBROĆ / ZMIŁOWANIE ze strony Jezusa
5. Silne przekonanie proszącego o sprawczej sile Jezusa
6. Otwartość wstawienników na sposób działania Jezusa (Maria nic nie sugeruje a dostojnik ma propozycję, ale od niej odstępkuje)
7. Zalecenie posłuszeństwa słowom Jezusa
8. Działanie Jezusa przez wolę – bez dodatkowych gestów, dotyku, słowa
9. Podkreślenie sytuacji lub działań weryfikujących znak

(46) Przybył więc znowu do Kany Galilejskiej, gdzie [uczynił wodę winem]. (47) A był pewien dworzanin, którego syn chorował [- w Kafarnaum]. [Ten usłyszawszy], iż Jezus przyszedł z Judei do Galilei, udał się do niego i prosił, aby wstąpił i uzdrowił jego syna, gdyż był bliski śmierci. (48) Powiedział więc Jezus do niego: Jeśli znaków i cudów [nie ujrzyście], nie uwierzycie. (49) Rzecze do niego dworzanin: Panie, wstąp, zanim umrze dziecię moje. (50) Rzecze mu Jezus: Idź, syn twój żyje. Uwierzył ten człowiek słowu, które mu rzekł Jezus, i odszedł. (51) Jeszcze [zaś on] był w drodze, [(gdy) słudzy jego] wyszli naprzeciw niego z oznajmieniem [, że chłopiec jego żyje]. (52) Zapytał się ich więc o godzinę, [począwszy od] której [lepiej miał się]. Rzekli [więc] mu [, że]: Wczoraj o godzinie siódmej opuściła go gorączka. (53) Poznał [wiec] ojciec, iż [(było to) w owej godzinie], w której [powiedział mu] Jezus: Syn twój żyje. I uwierzył sam, i dom jego [cały]. (54) [Ten zaś] drugi [znak] uczynił Jezus, gdy powrócił z Judei do Galilei.

10. Znak potwierdzają osoby nieświadome działań Jezusa
 11. Znaczący udział sług w obu opowiadaniach
 12. Znaki dokonują się bez rozgłosu, jakoby na uboczu
 13. Znak działa pozytywnie na wiarę: pogłębia wiarę lub ją umacnia i poszerza
 14. Główni bohaterowie są wzmocnieni w wierze – uczniowie i dworzanin (ale nie dotyczy to Marii, ona startuje z innej pozycji)
 15. W obu przypadkach jakaś społeczność doznaje ochrony
 16. Wspólne odniesienie do Kafarnaum
 17. Maria i dworzanin mają dobre relacje z innymi ludźmi (słuchają ich)
- Maria i dworzanin. to opozycja względem postawy Żydów/liderów - oponentów Pana.**

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA C

[2,1-12]

A (1a) A trzeciego dnia było wesele w Kanie Galilejskiej

B a1 (1b) i była tam matka Jezusa.

b1 (2) Zaproszono też Jezusa wraz z jego uczniami na to wesele.

a2 (3) A gdy zabrakło wina, rzekła matka Jezusa do niego: Wina nie mają.

b2 (4) I rzekł do niej Jezus: Czego chcesz ode mnie, niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina moja.

a3 a1 aa (5) Rzekła matka jego do sług: Co wam powie, czyńcie!

bb (6) [Były zaś tam kamienne stągwie, sześć, dla oczyszczeń żydowskich ustawione, mieszczące po dwie lub trzy miary].

aa1 aaa1 (7a) Rzecze im Jezus: Napełnijcie stągwie wodą!

bbb1 (7b) I napełnili je aż po brzegi.

aaa2 (8a) Potem rzekł do nich: Zacerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela!

bbb2 (8b) A oni zanieśli.

b1 (9a) A gdy [skosztował] gospodarz wesela wody, która [winem] się stała,

a2 aa1 (9b) a nie wiedział,

bb1 (9c) skąd jest,

aa2 (9d) lecz słudzy [wiedzieli,

bb2 (9e) ci], którzy zacerpnęli wody,

b2 aa1 (9f) przywołał oblubieńca [gospodarz wesela] (10a) i rzekł do niego: Każdy człowiek

bb1 aaa1 (10b) najpierw

bbb1 (10c) dobre wino [daje],

aaa2 (10d) a gdy sobie podpiją,

bbb2 (10e) gorsze;

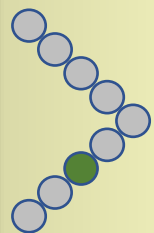
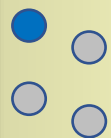
aa2 (10f) [ty

bb2 (10g) zachowałeś] dobre wino aż do tej chwili.

b3 (11) [Ten uczynił początek znaków (jakie dokonał) Jezus w Kanie Galilejskiej]; i objawił chwałę swoją, i uwierzyli weń uczniowie jego.

A1 (12) Potem udał się do Kafarnaum [on sam i matka jego, i bracia jego, i uczniowie jego], i tam pozostali kilka dni.

A (46) Przybył więc znowu do Kany Galilejskiej, gdzie [uczynił wodę winem].

B a1 a (47a) A był pewien dworzanin, którego syn chorował [- w Kafarnaum].

b (47b) [Ten usłyszawszy], iż Jezus przyszedł z Judei do Galilei, udał się do niego i prosił, aby wstąpił i uzdrowił jego syna, gdyż był bliski śmierci.

c (48) Powiedział więc Jezus do niego: Jeśli znaków i cudów [nie ujrzycie], nie uwierzycie.

b1 (49) Rzecze do niego dworzanin: Panie, wstąp, zanim umrze dziecko moje.

a1 (50a) Rzecze mu Jezus: Idź, syn twój żyje.

b1 (50b) Uwierzył ten człowiek słowu, które mu rzekł Jezus, i odszedł.

a2 a (51) Jeszcze [zaś on] był w drodze, [(gdy) słudzy jego] wyszli naprzeciw niego z oznajmieniem [, że chłopiec jego żyje].

b (52a) Zapytał się ich więc o godzinę, [począwszy od] której [lepiej miał się].

c (52b) Rzekli [więc] mu [, że]: Wczoraj o godzinie siódmej opuściła go gorączka.

b1 (53a) Poznał [wiec] ojciec, iż [(było to) w owej godzinie],

a1 (53b) w której [powiedział mu] Jezus: Syn twój żyje.

b2 (53c) I uwierzył sam, i dom jego [cały].

A1 (54) [Ten zaś] drugi [znak] uczynił Jezus, gdy powrócił z Judei do Galilei.

Jakieś pytania?

I to już koniec na dzisiaj.

Dziękuję za uwagę.